

TOP SECRET

[ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Τζέφρι Στάινμπεργκ, Αμερικανού ειδικού στην αντικατασκοπευτική]

«Η κατάσταση στην Τουρκία έχει γίνει ένα κομμάτι της περιφερειακής αποσύνθεσης»

Ο Τζέφρι Στάινμπεργκ (Jeffrey Steinberg) είναι ένας βετεράνος αναλυτής των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ, κυρίως της Defense Intelligence Agency (μυστική υπηρεσία των αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων), ειδικευμένος στην αντικατασκοπευτική.

στον ΝΙΚΟ ΛΑΟ

Σήμερα διευθύνει ένα ιδιωτικό δίκτυο πληροφοριών με έδρα τη Βιρτζίνια των ΗΠΑ και το εξειδικευμένο ενημερωτικό δελτίο «Executive Intelligence Review» έχει σημαντικές διασυνδέσεις με το αμερικανικό πολιτικό σύστημα και δρα ως λομπίστας στο Κογκρέσο και στη Γερουσία. Στην παρούσα συνέντευξη αναλύει σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και γενικά στην Ανατολική Μεσόγειο. Μέσα στο πολύπλοκο σύστημα εξουσίας και δύναμης της Ουάσινγκτον ο Τζέφρι Στάινμπεργκ εκφράζει με συνέπεια και ακρίβεια τη σημερινή ηγεσία του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ και του αμερικανικού υπουργείου Άμυνας έναντι άλλων ομάδων πίεσης, όπως η τραπεζοκρατορία, οι νεοσυντηρητικοί και οι εκπρόσωποι του φι-

Μια συνέντευξη-ειδική έρευνα για τη Μέση Ανατολή και την Ανατολική Μεσόγειο

λελεύθερου ιμπεριαλισμού που βρίσκονται στο επιτελείο του προέδρου Ομπάμα.

Παρακαλώ, δώστε μας μια επισκόπηση της τρέχουσας κατάστασης που επικρατεί πρώτον στην Αίγυπτο σχετικά με την πρόσφατη κυβερνητική αλλαγή και τις πρόσφατες εξεγέρσεις, δεύτερον στη Συρία σχετικά με τον συνεχιζόμενο εμφύλιο πόλεμο και τις κοινωνικοανατρεπτικές ενέργειες και τρίτον στην Τουρκία σχετικά με την πρόσφατη κοινωνικοπολιτική κρίση που αντιμετώπισε η κυβέρνηση Ερντογάν.

Οι τρεις καταστάσεις πρέπει

να αντιμετωπιστούν ως διακριτές μεταξύ τους, αλλά σαφώς συναποτελούν μέρη του ίδιου μωσαϊκού αλλαγής στην περιοχή. Όσον αφορά την Αίγυπτο, όλο και περισσότερα στοιχεία έρχονται στη δημοσιότητα, τα οποία δείχνουν ότι η κυβέρνηση του Μόρσι ενδιαφερόταν περισσότερο για να παγιώσει τον απόλυτο έλεγχο του κρατικού μηχανισμού από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα παρά να κυβερνά εκ μέρους ολόκληρου του αιγυπτιακού λαού.

Όταν περίπου 10 με 22 εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους στις 30 Ιουνίου σε μια ειρηνική διαμαρτυρία απαιτώντας την παραίτηση του Μόρσι, οι Αιγύπτιοι στρατηγοί έδρασαν επί τη βάσει λαϊκής εντολής. Αυτό είναι παλιά ιστορία στην Αίγυπτο. Ο στρατός προέρχεται από την παράδοση του Νάσερ και βλέπει τον εαυτό του ως θεματοφύλακα του έθνους. Οι στρατηγοί είχαν στοιχεία ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα ετοίμαζε εκκαθαρίσεις στην κορυφή του στρατού, συλλήψεις ηγετικών στελεχών της αντιπολίτευσης και μια κίνηση παγίωσης της «Ikhwanization» (επιβολή του νόμου της Μουσουλμανικής Αδελφότητας) στη χώρα. Η αλληλεπίδραση μεταξύ των κορυφαίων ηγετικών στελεχών της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και του στρατού ήταν τεταμένη πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την εκδίωξη του Μόρσι.

Πρόκειται για μια συνεχιζόμενη διαδικασία. Αν η Μουσουλμανική

Αδελφότητα δεν αποφασίσει να εξαπολύσει μια ολοκληρωμένη επιχείρηση για την ανακατάληψη της εξουσίας θα υποχρεωθεί να ενσωματωθεί μέσα στην πολιτική διαδικασία, περιλαμβανομένων των επόμενων εκλογών. Ο Μόρσι και ο Καϊράτ αλ-Σατάρ (Khayratal-Shatar), που είναι ο ισχυρότερος παρασκηνιακός παράγοντας μέσα στη Μουσουλμανική Αδελφότητα, έκαναν το λάθος να υποθέσουν ότι η κυβέρνηση Ομπάμα θα εξασφάλιζε την παραμονή τους στην εξουσία, πιέζοντας τον στρατό να μείνει στα μετόπισθεν, ανεξαρτήτως του τι συνέβη στις 30 Ιουνίου.

Σε τελευταία ανάλυση η Μουσουλμανική Αδελφότητα απέτυχε να ανταποκριθεί στην εντολή την οποία έλαβε από τον αιγυπτιακό λαό. Ο στρατηγός Μάρτιν Ντέμπσεϊ (Martin Dempsey), αυτός ο σοφός αρχηγός του Γενικού Επιτελείου των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ, πρόσφατα επισήμανε ότι η νεότερη ιστορία περιλαμβάνει πολύ λίγες επιτυχημένες επαναστάσεις. Παρατήρησε ότι σχεδόν σε κάθε περίπτωση (ύστερα από κάθε επανάσταση), με εξαίρεση την Αμερικανική Επανάσταση, η πρώτη γενιά έκανε λάθη, η δεύτερη γενιά επιχειρούσε να υπεραναπληρώσει τις απώλειες από τα λάθη της προηγούμενης, κάνοντας έτσι και αυτή λάθος, και μόνο η τρίτη γενιά κατάφερε να δράσει ως επί το πλείστον σωστά. Βρισκόμαστε στα πρώτα στάδια της Αιγυπτιακής Επανάστασης.

Η εξασφάλιση οικονομικής ευ-

Ο Τζέφρι Στάινμπεργκ αναλύει σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και γενικά στην Ανατολική Μεσόγειο

«Η Τουρκία αντιμετωπίζει μια περίοδο δυνητικής αναταραχής», επισημαίνει στην «Ε» ο Τζέφρι Στάνιμπεργκ

μερίας για τη μεγάλη πλειονότητα των Αιγυπτίων είναι το τελικό τεστ. Η Αίγυπτος έχει νερό, που είναι το πιο πολύτιμο αγαθό στην περιοχή, και έχει τεράστιες δυνατότητες να αναπτύξει την παραγωγή τροφίμων. Αναπτυξιακά σχέδια εκκρεμούν εδώ και πολύ καιρό. Αυτό θα είναι το μέτρο της επιτυχίας των επόμενων κυβερνήσεων.

Συρία

Η κρίση στη Συρία είναι μια τραγωδία από κάθε πλευρά. Κανείς από όσους αναμείχθηκαν στα γεγονότα στη Συρία τα τελευταία δύομισι χρόνια δεν είναι άμοιρος ευθυνών για την αιματοχυσία και τη σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή του έθνους. Μια χώρα που κάποτε ήταν πρότυπο κοινοτικής ολοκλήρωσης (σουνιτών, σιιτών, αλαουιτών, Κούρδων, Δρούζων, χριστιανών) και ήταν ο γενέθλιος τόπος του Χριστιανισμού έχει πλέον σχεδόν βαλκανοποιηθεί μεταξύ αντιμαχόμενων πολεμικών ομάδων.

Εξωτερικές δυνάμεις χειρίστηκαν την κατάσταση στη Συρία για δικά τους συμφέροντα και οφέλη. Ο πρόεδρος Ομπάμα πριν από δύο χρόνια, χωρίς ακόμα να έχει λάβει οποιοσδήποτε εκτιμήσεις τής εκεί κατάστασης από τις υπηρεσίες πληροφοριών και τις Ένοπλες Δυνάμεις, δήλωσε ότι ο πρόεδρος Μπασάρ αλ-Άσαντ έπρεπε να φύγει.

Η Σαουδική Αραβία, το Κατάρ και η Τουρκία μπήκαν στο παιχνίδι από νωρίς, προωθώντας μια ένοπλη συριακή αντιπολίτευση που

επιδίωκε να εκδιώξει τον πρόεδρο Άσαντ σε σύντομο χρονικό διάστημα. Τώρα η Συρία είναι το επίκεντρο μιας περιφερειακής σεκταριστικής σύγκρουσης μεταξύ σουνιτών και σιιτών/αλαουιτών η οποία έχει επεκταθεί στην Τουρκία, στο Ιράκ, στον Λίβανο και στην Ιορδανία.

Οι Βρετανοί έχουν προωθήσει αυτόν τον σεκταριστικό «εκατονταετή πόλεμο» στο πλαίσιο του δικού τους μαλθουσιανού σκεπτικού. Το Λονδίνο έχει εκμεταλλευθεί το μίσος των Σαουδαράβων για τους Σύρους αλαουίτες, εξασφαλίζοντας έτσι ότι όπλα και μετρητά ρέουν προς τα όργανα του παγκόσμιου σουνιτικού τζιχαντισμού.

Τώρα η κυβέρνηση Ομπάμα προσπαθεί να ελέγξει την κατάσταση παρέχοντας μυστική στήριξη στον πιο «μετριοπαθή» Ελεύθερο Συριακό Στρατό (Free Syrian Army), εναντίον του Άσαντ, με κέντρο την Ιορδανία. Όπλα τα οποία κατασχέθηκαν στη Λιβύη στα τέλη του 2011 μετά την εκτέλεση του Μουαμάρ Καντάφι έχουν, από τον Απρίλιο του 2012, παραδοθεί λαθραία σε Σύρους αντάρτες, περιλαμβανομένου του Μετώπου Αλ Νούσρα (Al Nusra Front), το οποίο συνδέεται με την Αλ Κάιντα.

Αυτό το πρόγραμμα έχει συντονιστεί από τον Λευκό Οίκο του Ομπάμα και έχει εκτελεστεί από τη CIA. Ο πρόεδρος Ομπάμα λοιπόν έχει το δικό του σκάνδαλο «Ιράν-Κόντρα» υπό εκκώλυση και προσπαθεί να συγκαλύψει τα εγκλήματα

Οι δύο διαστάσεις της Αραβικής Άνοιξης

Ποια είναι η φύση της Αραβικής Άνοιξης και πώς βλέπετε την Αραβική Άνοιξη να εξελίσσεται στο μέλλον;

Υπάρχουν δύο διαστάσεις της Αραβικής Άνοιξης που γενικά δεν λαμβάνουν την προσοχή που πρέπει.

Πρώτον, ο συνδυασμός οικονομικών στερήσεων και πολιτικών διώξεων δημιούργησε μια «τέλεια θύελλα» λαϊκής δυσαρέσκειας, η οποία μετεξελίχθηκε σε μαζική δράση. Στην Τυνησία, όπως και στην Αίγυπτο, ένα μορφωμένο κομμάτι τής νεολαίας εξεγέρθηκε επειδή δεν έβλεπε προοπτική για ένα καλύτερο μέλλον στη χώρα του.

Η αρχική ώθηση ήταν αυτή μιας κλασικής «μαζικής απεργίας», οπότε ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε πια τίπο-

τε άλλο να χάσει και έτσι οδηγήθηκαν σε μια συμβολική πράξη και εξαπέλυσαν μια δημόσια διαμαρτυρία για αλλαγή. Το Λονδίνο θέλει έναν συνεχή πόλεμο «όλων εναντίον όλων».

Η Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, δύο ανταγωνιζόμενες ουαχαμπίτικες μοναρχίες, άρχισαν να χρηματοδοτούν ανταγωνιζόμενες φατρίες της ισλαμικής αντιπολίτευσης και παραστρατιωτικές ομάδες.

Η κυβέρνηση Ομπάμα συμπέρανε ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν ο ασφαλέστερος εκπρόσωπος του «πολιτικού Ισλάμ» και άρχισε να την υποστηρίζει τόσο στην Αίγυπτο όσο και στη Συρία.

Το γεγονός ότι οι ΗΠΑ έχουν μετατρέψει το Κατάρ σε εξωτερικό κέντρο προβολής και επιβολής της δύναμης της Ουάσινγκτον στην περιοχή, τουλάχιστον

μέχρι την πρόσφατη αλλαγή της εξουσίας στο Κατάρ, σήμαινε ότι η Ντόχα και η Ουάσινγκτον υποστήριζαν από κοινού τη Μουσουλμανική Αδελφότητα και τη θεωρούσαν τη μόνη «πραγματιστική» ισλαμική δύναμη. Τώρα, όμως, συμβαίνει μια σοβαρή επανεξέταση αυτών των θεμάτων στην Ουάσινγκτον.

Οι εξωτερικοί παράγοντες κατέστησαν αδύνατο για την εσωτερική δυναμική της Αιγύπτου και της Συρίας να διαμορφώσουν μια πορεία προς τα εμπρός.

Σε καμία φάση δεν υπήρξε η σωστή εκείνη οικονομική βοήθεια που θα παρείχε χώρο για να αναπνεύσει μια νέα πολιτική διαδικασία εξέλιξης. Οι πάγιες συνταγές του ΔΝΤ για οικονομική λιτότητα και «θεραπεία-σοκ» μέσω ιδιωτικοποιήσεων και κατάργησης επιδοτήσεων έκαναν τα πράγματα χειρότερα.

«Η κρίση στη Συρία είναι μια τραγωδία από κάθε πλευρά. Κανείς από όσους αναμείχθηκαν στα γεγονότα στη Συρία τα τελευταία δύομισι χρόνια δεν είναι άμοιρος ευθυνών για την αιματοχυσία και τη σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή του έθνους»

τα που συμβαίνουν επί περισσότερο από έναν χρόνο και θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην έκπτωση του από το προεδρικό αξίωμα.

Σε κάποια φάση ο κίνδυνος η κρίση στη Συρία να πυροδοτήσει έναν παγκόσμιο πόλεμο ώθησε τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Τζον Κέρι και τον Ρώσο ομόλογό του Σεργκέι Λαβρόφ να προσπαθήσουν να συγκαλέσουν μια διάσκεψη ειρήνης Γενεύη II ως ένα μέσο αποτροπής του σεναρίου να βγει η κατάσταση εκτός ελέγχου από όλους. Αυτή η Γενεύη II παραμένει η καλύτερη ελπίδα για να

αποτραπούν η περαιτέρω καταστροφή ολόκληρης της περιοχής και η πιθανή πυροδότηση ενός γενικευμένου πολέμου.

Τουρκία

Υπάρχουν ορισμένες σημαντικές αναλογίες μεταξύ της κυβέρνησης Ερντογάν στην Τουρκία και της πρόσφατα εκδιωχθείσας κυβέρνησης του Μόρσι και της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στην Αίγυπτο. Από όταν ανέλαβε την πρωθυπουργία ο Ερντογάν είχε επιδίωξει μια πολιτική οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας με όλους τους γείτονες της Τουρκίας. Εκείνη η πολιτική εξυπηρέτησε καλά τα συμφέροντα της Τουρκίας για αρκετά χρόνια, οικοδομώντας εμπορικές σχέσεις με τη Ρωσία και το Ιράν, διευθετώντας κουρδικές συγκρούσεις που αφορούσαν την Τουρκία και τη Συρία και οικοδομώντας μια ισχυρή οικονομική γέφυρα με την Περιφερειακή Κουρδική Κυβέρνηση του Ιράκ χωρίς να υποστούν βλάβη οι σχέσεις Άγκυρας-Βαγδάτης.

Όταν εκδηλώθηκαν οι διαδηλώσεις στη Συρία, στις αρχές του 2011, ο πρόεδρος Ομπάμα εξώθησε τον πρωθυπουργό Ερντογάν (που ήταν ένας από τους λίγους ξένους ηγέτες κρατών που είχαν προσωπικές σχέσεις με τον πρόεδρο των ΗΠΑ) να «αναλάβει την ηγεσία» στην προσπάθεια να πιεστεί ο Άσαντ για να αποχωρήσει ταχέως από την εξουσία.

Ο Ερντογάν πείστηκε ότι η Ουά-

σινγκτον έκανε καλά που απαιτούσε την απομάκρυνση του Άσαντ από την εξουσία. Δεδομένου του ρόλου των ΗΠΑ στην ανατροπή και την εκτέλεση του Καντάφι στη Λιβύη και δεδομένου ότι η κυβέρνηση Ομπάμα, εσφαλμένως, προωθεί ανθρωπιστικό παρεμβατισμό και μετα-βεσπφαιλιανά δόγματα «R2P» («Responsibility to Protect»), που επιτρέπουν πλήρη επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις πρώην κυρίαρχων κρατών, ο Ερντογάν δεν ήταν τόσο ανόητος που πίστεψε ότι η Ουάσινγκτον θα ξαναέπαιζε το σενάριο της Λιβύης στην Ανατολική Μεσόγειο και ότι οι ημέρες του Άσαντ στην εξουσία ήταν μετρημένες.

Αυτή η προοπτική, όμως, δεν υλοποιήθηκε και κατ' αποτέλεσμα ο τουρκικός λαός έχει απογοητευθεί από τη στάση του Ερντογάν και του κόμματός του, του ΑΚΡ. Ο τουρκικός στρατός, ο οποίος έχει υποστεί διώξεις από τον Ερντογάν, γίνεται ανήσυχος.

Η κατάσταση στην Τουρκία έχει γίνει ένα κομμάτι της περιφερειακής αποσύνθεσης. Οι οικονομικές και πολιτικές συμφωνίες με το Ιράν, τη Ρωσία, τη Συρία και ακόμη και με το Ιράκ τίθενται τώρα εν αμφιβόλω. Η Τουρκία αντιμετωπίζει μια περίοδο δυνητικής αναταραχής. Η ευρωπαϊκή οικονομική κρίση, που κάθε άλλο παρά επιλύεται, θα ρίξει περαιτέρω λάδι στη φωτιά που έχει ανάψει στην Τουρκία.

TOP SECRET

Ο Τζέφρι Στάινμπεργκ περιγράφει το γεωπολιτικό παιχνίδι στη ΝΑ Μεσόγειο

«Η ερωτική σχέση της Ουάσινγκτον με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα έχει ραγίσει»

Ποιος είναι ο ρόλος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στη Συρία και την Αίγυπτο;

«Η πεποίθηση της κυβέρνησης Ομπάμα ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν δυνητικός σύμμαχος οδήγησε σε σειρά πολιτικών σφαλμάτων και αστοχιών των οποίων οι συνέπειες συνεχίζονται μέχρι σήμερα»

Ιστορικά η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν ένα δημιούργημα της αποικιοκρατικής πολιτικής Sykes-Picot και των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών (σημείωση του Ν. Λάου: η συμφωνία Sykes-Picot ήταν μια μυστική συμφωνία μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας και υπεγράφη το 1916, με σκοπό οι Βρετανοί και οι Γάλλοι να οριοθετήσουν και να περιορίσουν την ανερχόμενη ρωσική δύναμη και να μοιράσουν τη Μέση Ανατολή σε σφαίρες επιρροής μεταξύ Λονδίνου και Παρισίων). Η οργάνωση εξελίχθηκε, εξαπλώθηκε και γέννησε ακόμη πιο μαχητικές τζιχαντιστικές ομάδες, περιλαμβανομένης της Αλ Κάιντα. Η μακρά

εξορία (της Μουσουλμανικής Αδελφότητας) στη Σαουδική Αραβία, η οποία επήλθε ως συνέπεια της σκληρής πολιτικής καταστολής που εφάρμοσε ο Νάσερ εναντίον της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στη δεκαετία του 1950, οδήγησε στη γέννηση ενός νεο-σαλαφιστικού φαινομένου. Όταν ο Χαφέζ αλ-Άσαντ εφάρμοσε τη δική του σκληρή κατασταλτική πολιτική εναντίον της συριακής Μουσουλμανικής Αδελφότητας στη δεκαετία του 1980, αυτό οδήγησε σε ένα δεύτερο κύμα μετανάστευσης και εξορίας (της Μουσουλμανικής Αδελφότητας) στη Σαουδική Αραβία. Υπό την επιρροή του δρος Μπέρναρντ Λιούις (Dr Bernard Lewis), ο οποίος ήταν ένας αραβολόγος των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών και σιωνιστής, η μια μετά την άλλη οι αμερικανικές κυβερνή-

σεις πείστηκαν να παίξουν το «αραβικό χαρτί» ως εργαλείο για να πολεμήσουν τη Σοβιετική Ένωση (ειδικά στην Κεντρική Ασία και τη Μέση Ανατολή). Ο πόλεμος του Αφγανιστάν στη δεκαετία του 1980 οδήγησε στη βάθυνση της συνεργασίας των βρετανικών και των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα. Αυτό γέννησε την Αλ Κάιντα και μια σειρά ομάδων ξένων μαχητών που μεταφέρθηκαν στο Αφγανιστάν, ως «μουτζαχεντίν», για να πολεμήσουν τον «άθεο» σοβιετικό Κόκκινο Στρατό. Η Λιβυκή Μαχητική Ισλαμική Ομάδα (Libyan Islamic Fighting Group) - η οποία είναι ένας βραχίονας της Αλ Κάιντα που δημιουργήθηκε από μαχητές του πολέμου στο Αφγανιστάν οι οποίοι επέστρεψαν στη Λιβύη μετά την αποχώρηση των Σοβιετικών από το Αφ-

Ο Τζέφρι Στάινμπεργκ μιλά για τους κινδύνους ενός θερμοπυρηνικού πολέμου

«Το Ισραήλ δεν έχει στρατηγικό όραμα»

Ποια είναι η στρατηγική του Νετανιάχου και των σιωνιστικών δυνάμεων γενικά στα πεδία της γεωπολιτικής και της γεωοικονομίας;

Οι σιωνιστές του Νετανιάχου θέλουν να διατηρήσουν το status quo της σταδιακής απορρόφησης ολόκληρης της Δυτικής Όχθης από το εβραϊκό κράτος. Θα εκμεταλλευθούν τις λεγόμενες ειρηνευτικές συνομιλίες με τους Παλαιστίνι-

ους για να κερδίσουν χρόνο και να επεκτείνουν τους οικισμούς τους. Ως πόνια μεγαλύτερων δυνάμεων δεν έχουν στρατηγικό όραμα. Έχουν ενσωματώσει τους υψηλής τεχνολογίας κλάδους της αεροναυτικής και των ηλεκτρονικών τους στην οικονομία των ΗΠΑ σε τέτοιο βαθμό ώστε είναι de facto η 51η Πολιτεία των ΗΠΑ. Οι μετοχές των περισσότερων ισραηλινών εταιρειών υψηλής τεχνολογίας δια-

πραγματεύονται στο χρηματιστήριο NASDAQ της Νέας Υόρκης. Η πλειοψηφία των Εβραίων του Ισραήλ έχουν αποκάμει τόσο πολύ από την παράνοια που επικρατεί στην ισραηλινή πολιτική που θα προτιμούσαν να ζήσουν στις ΗΠΑ. (σημείωση του Ν. Λάου: Ο συνομιλητής μου και άλλοι συνεργάτες μου μού έδωσαν περαιτέρω στοιχεία για την προσπάθεια που διεξάγει σήμερα μια συγκεκριμένη χρηματοοικονο-

μική-τραπεζική ολιγαρχία να χειραγωγήσει το Ισραήλ ώστε το Ισραήλ και το ισραηλινό λόμπι, με τη σειρά τους, να οδηγήσουν τις ΗΠΑ σε πόλεμο με σκοπό να καταστραφούν το σύστημα του πετροδολαρίου και ειδικότερα το σύστημα Μπρέτον Γουντς και να επέλθει μια νέα παγκόσμια οικονομική τάξη. Επ' αυτού του σχεδίου θα δώσουμε περαιτέρω πληροφορίες σε επόμενο άρθρο μας στην εφημερίδα μας).

γανιστάν-είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του επεκτεινόμενου νεο-σαλαφιστικού προβλήματος, που προήλθε από το σχέδιο του Μπέρναρντ Λιούις για τη χρήση του Ισλάμ εναντίον του Κομμουνισμού. Όταν ο Κομμουνισμός κατέρρευσε, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η Δύση γενικά και οι ΗΠΑ ειδικότερα έγιναν ο «Νέος Στανάς» που έπρεπε να καταπολεμηθεί (από αυτούς τους εξτρεμιστές μουσουλμάνους που τώρα πια είχαν μείνει χωρίς τον «κομμουνιστικό εχθρό» και έπρεπε να εκτονώσουν κάπου τη ριζοσπαστικοποίησή τους και τη βία τους). Η πεποίθηση της κυβέρνησης Ομπάμα ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν δυνητικός σύμμαχος οδήγησε σε σειρά πολιτικών σφαλμάτων και αστοχιών των οποίων οι συνέπειες συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Τις τελευταίες εβδομάδες η ερωτική σχέση της Ουάσινγκτον με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα έχει ραγίσει. Η απομάκρυνση από την εξουσία του εμίρη και του πρωθυπουργού του Κατάρ έχει αποδυναμώσει τη χρηματοοικονομική στήριξη προς τη Μουσουλμανική Αδελφότητα (σημείωση του Ν. Λάου: ο Καταριανός εμίρης Αλ-Τάνι, κύριος χρηματοδότης της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, υποχρεώθηκε σε παραίτηση υπέρ του διαδόχου υιού του μετά τη ρήξη στις σχέσεις Ουάσινγκτον - Μόρσι και ο νέος Καταριανός εμίρης δεσμεύθηκε να περιορίσει τις εξωτερικές οικονομικές και πολιτικές δραστηριότητες του Κατάρ). Είναι υπερβολικά νωρίς για να προδιαγράψουμε την επόμενη φάση, αλλά ήδη τώρα βρίσκονται υπό αυστηρή κριτική οι αφελείς υποθέσεις σχετικά με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα.

Υπάρχει διαφορά μεταξύ της πολιτικής που υποστηρίζουν ο στρατηγός Ντέμπσεϊ-αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ- και ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Χάγκελ, από τη μία

πλευρά, και της πολιτικής που υποστηρίζουν οι δυνάμεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του Λευκού Οίκου από την άλλη πλευρά; Αν ναι, παρακαλώ εξηγήστε αυτές τις διαφορές.

Υπάρχουν σημαντικές διαφορές. Μέσα στους κυβερνητικούς θεσμούς των ΗΠΑ ο στρατηγός Ντέμπσεϊ είναι ηγετικό πρόσωπο εκείνης της ομάδας που επιδιώκει την αποφυγή του πολέμου. Έχει ακολουθήσει μια θαρραλέα στάση, εκφράζοντας ευθέως την αντίθεσή του σε μια στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ στη Συρία. Θέλει να επαναπατρίσει τα αμερικανικά στρατεύματα που έχουν εμπλακεί για πάνω από δέκα χρόνια στο Αφγανιστάν και θέλει να εξασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει ποτέ ξανά ένας μακροχρόνιος πόλεμος, που απομυζά τις Ένοπλες Δυνάμεις και τους εθνικούς πόρους των ΗΠΑ. Σε αυ-

τό το ζήτημα έχει την υποστήριξη του υπουργού Άμυνας Χάγκελ. Ο στρατηγός Ντέμπσεϊ πιστεύει ότι αποτελεί προτεραιότητα η εμπάθυνση της συνεργασίας με τη Ρωσία και την Κίνα, που είναι οι άλλες δύο ηγετικές παγκόσμιες στρατιωτικές δυνάμεις. Αξιολογεί όλες τις στρατιωτικές επιλογές από μια παγκόσμια οπτική. Οι πολιτικές αντιπαραθέσεις μέσα στην κυβέρνηση Ομπάμα είναι επικεντρωμένες στον Λευκό Οίκο και πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτές παίζουν η δρ Σούζαν Ράις (Dr Susan Rice) και η Σαμάνθα Πάουερ (Samantha Power), πρώην ειδική βοηθός του προέδρου, την οποία ο πρόεδρος προορίζει ως αντικαταστάτρια της Ράις στον ΟΗΕ. Είναι ακραίες υποστηρίκτριες του ανθρωπιστικού παρεμβατισμού (humanitarian interventionism). Υπό αυτήν την έννοια οι «φιλελεύθεροι» ανθρωπιστικοί παρεμβατιστές είναι αδελφές ψυχές με τους νεοσυντηρητικούς της εποχής Μπους - Τσένεϊ. Είναι τραγική ειρωνεία, αλλά δεν πρέπει να μας εκπλήσσει ότι οι κύριες δυνάμεις υπέρ της αποφυγής του πολέμου στις ΗΠΑ είναι εν ενεργεία και απόστρατοι αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίοι έχουν ζήσει την κόλαση των μακροχρόνιων πολέμων μετά την 11η Σεπτεμβρίου και δεν θέλουν να συνεχιστεί. Έχουν επίγνωση ότι μια σύγκρουση που θα έστρεφε τις ΗΠΑ εναντίον της Ρωσίας είτε της Κίνας θα μπορούσε να οδηγήσει σε θερμολυχνικό πόλεμο. Αυτοί κατανοούν το τι σημαίνει πόλεμος ενώ η δρ Ράις και η Σαμάνθα Πάουερ (και ο Ομπάμα) όχι.

Ποιον ρόλο διαδραματίζουν το Ισραήλ και το ισραηλινό λόμπι των ΗΠΑ στην τρέχουσα αναταραχή στη Μέση Ανατολή και στην Ανατολική Μεσόγειο γενικά;

Το Αναθεωρητικό Σιωνιστικό Κίνημα (Revisionist Zionist Movement), το οποίο ιδρύθηκε από τον

Γιαμποτίνσκι (Jabotinsky) και τώρα εξουσιάζει στο Ισραήλ υπό τον Νετανιάχου, είναι ένα δημιουργήμα της βρετανικής αποικιοκρατίας, κομμάτι της πολιτικής «διαίρει και βασίλευε» την οποία εφάρμοσαν οι Βρετανοί και οι Γάλλοι στη Μέση Ανατολή από το τέλος του Α' Παγκόσμιου Πολέμου. Το Ισραήλ και το ισραηλινό λόμπι καθ' αυτό είναι αναλώσιμα πόνια του ευρύτερου παιχνιδιού. Ανεξάρτητα από τον βαθμό που το Ισραήλ έχει οποιαδήποτε δικαιολογία για να προβάλλει την κρατική κυριαρχία του, έχει ακολουθήσει μια σειρά αυτοκαταστροφικών πολιτικών πρακτικών μετά τη δολοφονία του πρωθυπουργού Γιτζάκ Ραμπίν το 1995 και την ιστορική συμφωνία του στο Όσλο με τον Γιασέρ Αραφάτ και την PLO. Χωρίς μια δραστική αλλαγή στην πολιτική του το Ισραήλ κινδυνεύει. Το ισραηλινό λόμπι είναι μια μεγάλη δύναμη στην Ουάσινγκτον, αλλά δεν είναι παντοδύναμο. Τώρα η προσοχή τους είναι στραμμένη στο Ιράν. Ο πρωταρχικός σκοπός τους είναι να ασκήσουν συνεχή πίεση στον πρόεδρο Ομπάμα για να αναλάβει τελικά στρατιωτική δράση για αλλαγή καθεστώτος στο Ιράν. Αυτό θα μπορούσε να πυροδοτήσει γενικευμένο πόλεμο και είναι αυτό ακριβώς που ο στρατηγός Ντέμπσεϊ και το υπόλοιπο Γενικό Επιτελείο των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ θέλουν να αποτρέψουν με κάθε τίμημα. Το Ισραήλ, δήθεν, έμεινε στην άκρη ως προς την εκδίπλωση των εξελίξεων στην Αίγυπτο και στη Συρία. Το αποτέλεσμα της συριακής κρίσης δεν είναι καλό για το Ισραήλ. Οι Ισραηλινοί είχαν μια ανακακή με την κυβέρνηση Άσαντ στη Συρία και είχαν φθάσει κοντά στο να την επισημοποιήσουν με μια συμφωνία τύπου Καμπ Ντέιβιντ με τη Δαμασκό. Το Ισραήλ μπορεί να ικανοποιείται από το γεγονός ότι πλήττεται σοβαρά ο συριακός στρατός, αλλά δεν καλοβλέπει τη δημιουργία ενός τζιχαντιστικού κράτους στα βόρεια σύνορά του.

«Το Ισραήλ μπορεί να ικανοποιείται από το γεγονός ότι πλήττεται σοβαρά ο συριακός στρατός, αλλά δεν καλοβλέπει τη δημιουργία ενός τζιχαντιστικού κράτους στα βόρεια σύνορά του»